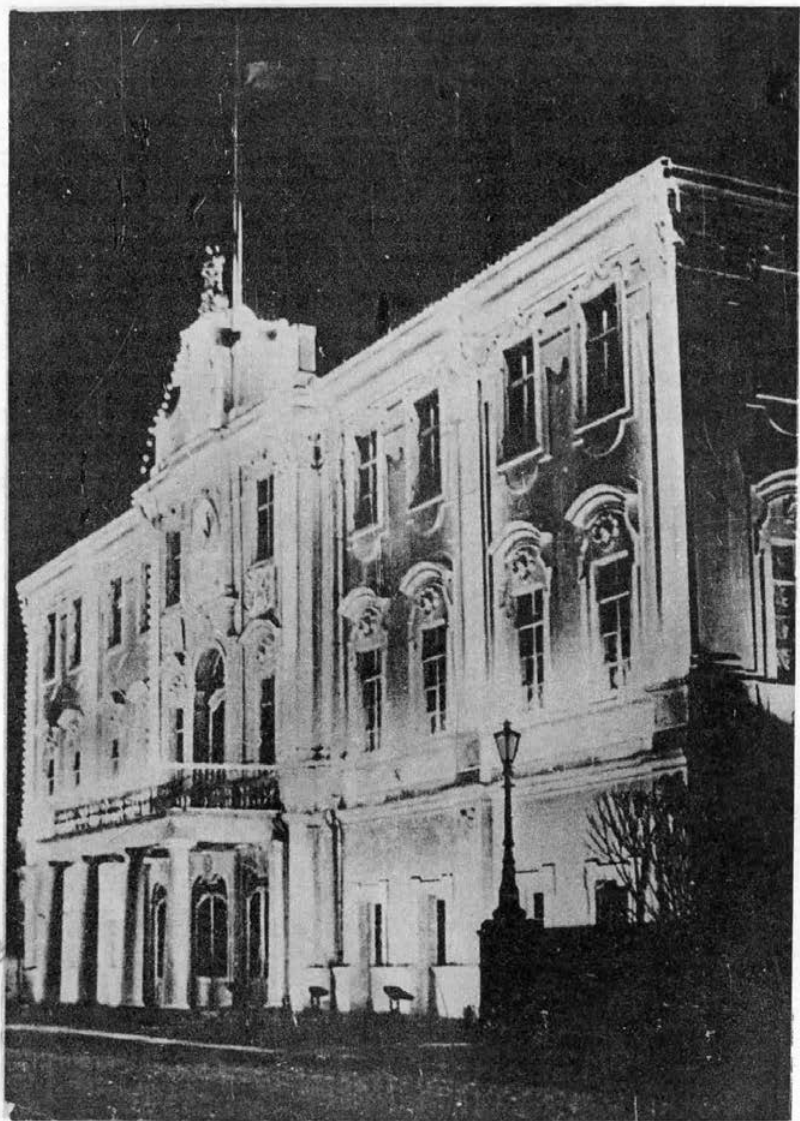

Kool-vih-1955-16-0

ESKILSTUNA E. TÄILNBUK8

KIRI-KOOL

PRESIDENDI LOSS KADRIORUS

Nr. 16.

VEEBRUAR

1955.

VABARIIGI PRESIDENT
KONSTANTIN PÄTS

EESTI VABARIIGI AASTAPÄEVAKS

Neile kaasmaalastele, kellel on Eestist mälestusi, on Vabariigi aastapäev suureks pidupäevaks. Milliseid pilte manab esile Vabariigi aastapäev! Milliste elamustega täidab ta meie südameid isegi nüüd olles eemal kodumaast juba üle kümne aasta ja lahutatud ruumiliselt maa-
de ja maailmameredega!

Ma sulen silmad ja tajun just kui kinolinal üksteisele järgnevaid pilte ja sündmusi, mis on pärit aastakümneid tagasi minu elukäigust kodumaal!

Inimene vajab hallis igapäevsuses ülevaid momente. Ja neid võimaldab meile meie Vabariigi aastapäev. Jaga-

tud rõõm on mitmekordne. Meie rõõmutuju tõstab teadmine, et samal ajal on tuhandeid ja kümneid tuhandeid, kes rõõmustuvad ühes meiega vaatamata vahemaadele, mis meid lahutavad.

Meie ülevat meeleolu varjutab küll teadmine, et kodumaal on sajad tuhanded, kes ei tohi näidata oma rõõmu väliselt, kuid nende südametukse tugevust ja hoogsust ei saa keegi keelata.

Me teame tänapäeval, et inimese vaimsel tegevusel tekivad elektrilained, mis lahkuvad peaaugust ja kulgevad maailmaruumi nagu raadio saatejaamast. Kes on nende saadete vastuvõtjad? Kõikide eestlaste südamed ja närvid.

Noored, olge rõõmsad ühes meiega! Paluge, et vanemad jutustaksid teile meie ühisest kaunist kodumaast!

Teatage meile, mida teile jutustati!

Toimetus.

Vabadussõjas langenud õpilaste ja õpetajate
mälestussammas Tallinnas.

POISU

EMA ISA TÄDI ONU HELEN
RAHA LUMI ASI KANA KALA
KALLE, N.Y., 4-AASTANE

KALLE ON KÕIGE NOOREM "KIRI-KOOLI" ÕPI-
LANE, SEE ON TEMA ESIMENE TÖÖ. AITUMA, KALLE!
KES ON JÄRGMINE?

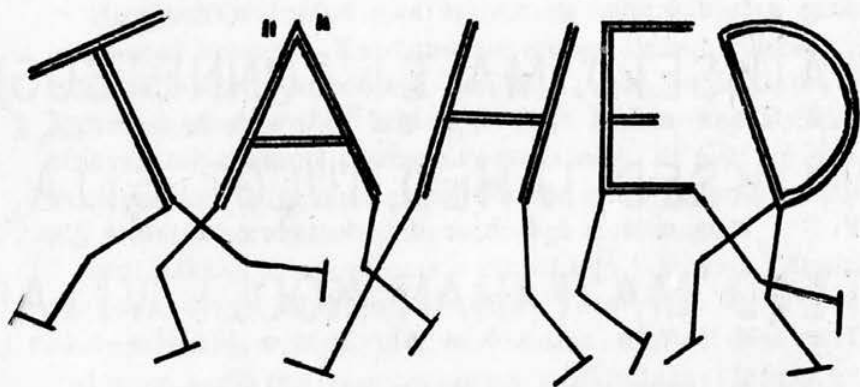
MEIE PERE JUTT
MEMME LÄKS POODI LEIBA
JA PIIMA TOOMA. TAADI ON
TÖÖL. MINA KÄISIN KOOLIS.
POISU LOEB JA KIRJUTAB KA.
VANAEMA KEEDAB MEILE
SÜÜA. VANAISA EI OLE KODU.
TA ON TÄDI MAIMO POOL.

TSIRBU, N. Y., 6-A.

TSIRBU ON JUBA "KIRI-KOOLI" "VANA" KAAS-
TÖÖLINE. JÕUDU TÖÖLE, TSIRBU!

KUI IGA ÕPILANE KIRJUTAKS ÜHE LOO, KÜLL
SAAKS TOREDAID LUGUSID!

TEHKE KATSET!

KUI SA TÄNA KOOLI LÄHED,
Kui sa täna kooli lähed,
TERVITAVAD SUURED TÄHED.
Tervitavad suured tähed.

KÕIK NAD MULLE TUTTAVAD,
Kõik nad mulle tuttavad,
JA LUGEDES NAD RUTTAVAD.
Ja lugedes nad ruttavad.

RIDA KAOB REA TAHA,
Rida kaob rea taaha,

ÜKSKI NENDEST EI JÄÄ MAHA
Ükski nendest ei jää maha

LOEN KUI KOOLI LÕPETAJA,
Loen kui kooli lõpetaja,

VARSTI OLEN ÕPETAJA!
Varsti olen õpetaja!

AGA ÜKS ON PAHA LUGU-
A g a ü k s o n p a h a l u g u -

VÄIKSEID MA EI TUNNE SUGU
V ä i k s e i d m a e i t u n n e s u g u

VÄIKSED TÄHED, TULGE SIIA,
V ä i k s e d t ä h e d , t u l g e s i i a ,

TEID MA TAHAN KOOLI VIIA!
T e i d m a t a h a n k o o l i v i i a !

NÜÜD TEIE PEATE LUGEMA,
N ü ü d t e i e p e a t e l u g e m a ,

JA MINU PÄHE PUGEMA!
J a m i n u p ä h e p u g e m a !

SEALT RUTTU VÄLJA TULETE,
S e a l t r u t t u v ä l j a t u l e t e ,

KUI OMA NIME KUULETE!
K u i o m a n i m e k u u l e t e !

PAIGUTAME VÄIKSE TÄHE
P a i g u t a m e v ä i k s e t ä h e

SUURE ALLA, SIIS JÄÄB PÄHE!
S u u r e a l l a , s i i s j ä ä b p ä h e !

ME TARVITAME KAVALUST,
M e t a r v i t a m e k a v a l u s t ,

ET ÕPPIMINE OLEKS LUST!
E t õ p p i m i n e o l e k s l u s t !

MIKK, N. Y.

MUL OLII HIRM

Hirmusid on olnud mul mitu, aga nüüd kirjutan oma viimasest hirmust. Kord pidime emaga linnas kohtama. Mina tulin muusikakoolist, kus käin peale kooli klaverit õppimas ja ema pidi tulema kodust. Kohtamise kohaks määrasime trammi peatuse raekoja ees. Et seal on aga kaks peatust, siis ema arvas ühte ja mina arvasin teist. Nii me siis ootasime mõlemad peagu tund aega.

Mul hakkas hirm, et emale on midagi juhtunud. Läksin raekotta sisse, et koju helistada. Telefon ei vastanud: see suurendas veelgi mu hirmu. Samal ajal oli ema käinud mind sealt peatusest otsimas ja jälle tagasi läinud endisesse ootamiskohta.

Lõpuks arvasin, et nüüd ei ole küll enam kõik korras ja hakkasin koju minema, kui viimaks oma suureks rõõmuks silmasin ema. Ka emal oli muidugi hirm olnud minu pärast.

Toomas, Mich.

Kirjuta meile: 1. Mis oli asjata ootamise põhjuseks? 2. Mida võime sellest loost õppida? 3. Kirjuta mõni selline kohtamise lugu!

4. Kirjuta lugu: Kohtamise kohaks määrati ausammas turul. Mõlemad olid õigel ajal kohal, aga ei kohanud.

5. Kirjelda, kuidas see "nali" võis juhtuda!

6. Kui oled "naljahammas", siis võid sellest kirjutada üsna lõbusa loo näidates ootajate kärsitust.

7. Tee proovil!

A. R.

LÄKS VEIDI VILTU

Üks koolivalitsuse kõrgem ametnik jutustas järgneva loo, mis oli ühe vene kooli revideerimisel juhtunud. Kui see kõrgem ametnik koos koolinõunikuga klassi astunud, siis pöördunud üks õpilane nende poole järgmiste sõnadega:

"Väga austatud ko...ko...ko...koduloomad!"

Kaugemale ta pole jõudnud. Kõigil olnud väga piinlik. Koolinõunik olnud aga humoorikas mees. Ta pöördunud klassi poole küsimustega ja õpilased on siis selgitanud.

Lugu lõppenud koolinõuniku heatahtliku kokkuvõttega:
"Pole viga, selline asi võib juhtuda ka kõige paremas perekonnas."

Ülesanne. 1. Mis õpilane tahtis öelda? Miks?

2. Miks ta hakkas kogeleva? Miks ta ütles "koduloomad"?

3. Oled sa ka midagi selletaolist üle elanud? Jutustal!

4. Millised olid koolinõuniku küsimused?

5. Mida vastasid õpilased nendele küsimustele?

6. Kuidas sulle meeldis koolinõuniku lahendus? Miks?

V. Õ.

LAUSEID

1. Sepp (kes?) tagus (mis tegi?). 2. Sepp tagus rauda (mida?). 3. Sepp tagus tulist (millist?) rauda. 4. Sepp tagus eile (millal?) tulist rauda. 5. Sepp tagus eile alasil (kus?) tulist rauda. 6. Sepp tagus eile sepikoja (mille või millisel?) alasil tulist rauda. 7. Sepp tagus eile haamriga (millega?) sepikoja alasil tulist rauda. 8. Sepp tagus eile lakkamatult (kuidas?) haamriga sepikoja alasil tulist rauda. 9. Sepp tagus eile lakkamatult suure (millise?) haamriga sepikoja alasil tulist rauda. 10. Sepp tagus eile lakkamatult suure haamriga oma (kelle?) sepikoja alasil tulist rauda.

Ülesanne. 1. Loe hoolega esitatud kümme lauset läbi!

2. Kõik laused kõnelevad "sepast", aga iga järgnev lause kasvab ühe sõna võrra, mille taha on asetatud sobiv küsimus.

3. Teata meile, kas lausete kasvamine peab sündima ainult selle sõna abil, nagu toodud näidetes, või võib ka teisiti, ilma et lause mõte muutuks. Teiste sõnadega: kas sõnade järjekord lauses võib olla ka teisiti?

4. Kirjuta mõni selline kümne-lauseline sari ühes küsimustega!

5. Kuidas sa vastaksid küsimusele: Mis on lause?

6. Millised sõnad ei tohiks lauses puududa?

A. R.

VASTUKAJA

Väikene Juhan ei () veel midagi (). Kord oli ta () ja hakkas () pärast (): "Ae, ae!" Silmapilk () metsast hääl vastu: "Ae, ae!" () küsis poiss: "Kes sa ()?" Hääl () küsis ka: "Kes () oled?" Juhan karjus: "Sa oled () poiss!" - "Rumal poiss!" () metsast vastu. Nüüd sai Juhan () ja hüüdis mitu () metsa, aga () kajasis jälle metsast (). Juhan () metsas seda (), kes seal () hüüab, aga ta ei võinud kedagi ().

Ülesanne. Kirjuta see pala ära ja aseta antud sõnad sulgude asemele õigel kujul parajasse paika!

Sõnad: kajama, mets, sõimusõna, kostma, poiss, heinamaa, olema, teadma, nõnda, sa, vastukaja, imetlema, rumal, vihane, kõik, otsima, vastu, lust, leidma, ki-sendama.

I. R.

Vanasõna: Kuidas metsa hõikad, nõnda vastu hulkab.

LAHENDADA!

Rügement sõdureid tahtis minna üle jõe. Kaks väikest poissi sõitis jõel väikese paadiga. Sõdurid palusid, et poisid viiksid neid üle jõe, aga paat ei kandnud rohkem kui kaks poissi või ühe sõduri. Vee voolus oli väga kiire ja paati polnud võimalik lükata tühjalt tagasi teisele kaldale. Ka ei olnud nõõri käepärast, millega paati tühjalt tagasi tõmmata.

Poisid viisid aga siiski rügemendi teisele kaldale.

Ülesanne. 1. Kirjelda üksikasjalikult, kuidas oli see võimalik?

2. Kui palju võttis aega 1000 sõduri üleviimine? (Vanematele lastele).

3. Üks ots üle jõe võttis kolm minutit aega.

4. Andke poistele ka normaalseks puhkuseks aega!

5. Kirjelda arvutamist üksikasjalikult, kui võimalik, siis ka joonise abil!

Märkus. Selle ülesande saatsid - Mart ja Peet, N. Y.

Kes saadab järgmise ülesande?

VÕITLEN KODUMAA VABASTAMISE EESTI!

Vaba, kallis kodu,
 Õhtul mõtlen ma:
 Ikka meenub mulle
 Taevas kodumaal.
 Lähaksin varsti koju,
 Ehkki pean ootama veel.
 Noorus kodumaata!

Kallis, vaba kodu,
 Ootan ikka veel
 Demokraatia lõplikku võitu,
 Uluva metsalise kadu.
 Millal lõpeb terror,
 Algab vaba aeg,
 Algab ülesehitus

Vaba! kodumaal?
 Algame võitlust ruttu!
 Barbar peab kaduma maalt!
 Aitame kaotada uttu
 Sarvilist meie raalt!
 Taevas peab sinama jälle
 Armsa Eesti kohal!
 Miks ta nii kaua on olnud
 Ilma sinata meie maal?
 Selleks, noorus, astu kokku!
 Eesti vabaks varsti saab!

Eesti vajab meid!
 Eesti ootab meid!
 Selleks, noorus, löö lokku!
 Taevataat aidaku meid!

Mart K., N. Y.

VÕITLEN KODUMAA VABASTAMISE EESTI!

Võiksin vabana Eestis ma olla,
 Õnnela elada säääl!
 Igatsus - see on mu hinges,
 Teeb südame soojaks mul.
 Laulan, kodumaa, Sulle üht laulu:
 EESTI tulevik teemaks on mul -
 Noored olgu Su päikese kiirteks,

Kel koduarmastus ülimaks tõeks!
 Olgu vabadusiha meil hinges
 Dekreediks siin kõigile!
 Unustada ei tõi me Eestit,
 Maad, mis on me kodumaa!
 Armastan, Eesti, Su taevast,
 Armastan, Eesti, Su maad!

Veres ja vaevas Sa loodud,
 Armastan siiralt sind ma!
 Baktoreid palju Su pinnal
 Ahmimas praegu on säääl.
 Saaksin vaid appi Sul minna,
 Tooksin Sul vabaduse ma!
 Ainult kurbust Sa joonud...
 Maapõue sügavustes
 Ilutseb siiski Su põues
 Soov vabana elada.
 EESTI, SA oled mu kodu,

Esiisade maa!
 EESTI, Sulle pühendan elu,
 Surres Sinule mõtlen ma:
 Tuleb päev, kus vabadus võidab!
 Tibu, S. C.

VANAISA KÕNELEB EESTI ÕIGEKIRJA ÕPPIMISEST

- Vanaisa, kuidas saaks kiiresti õppida eesti keelt õieti kirjutama ja... kerge vaevaga?
- Mis tuli sul siis nõnda takus on, et aega pole isegi õppida?
- Jah ma kirjutasin Anne-tädile kirja ja tema leidis sealte vigu ning nõudis naerab ja pilkab mind.
- See on siis küll piinlik lugu, aga ega see õppimine nii kergesti ka lähe, tuleb ikka päris tõsiselt tööd teha.
- Jah, ma tean, grammatikat tuupida, harjutusi kirjutada, kirjandeid teha ja...
- Eks need on kõik tarvilikud asjad ja lõppude lõpuks tuleb seda kõike teha, kui sa eesti keelt tahad päriselt osata. Alguskust ehk saab vahest natuke lihtsamalt ja kergemini.
- Aga kuidas, vanaisa?
- Kas sul on mõni harjutusraamat? Seal on harilikult kõik keelereeglid järjekorras läbi võetud. Kirjutad harjutused ära, lased nad järele vaadata ja...
- Aga mul pole harjutusraamatut.
- Siis on paha lugu küll. Tuleb mõni teine nõu leida.
- Korra küsisin ühelt eesti ohvitseerilt, kust on tema keele nii hästi ära õppinud. Ta vastas, et "Päevalehest". "Päevaleht" tarvitab küll üsna korralikku eesti keelt ja see mees nähtavasti oskas seda kõike tähele panna ja nii omandaski õige keele.
- Ma olen küllalt lugenud raamatuid, aga näe ei aita.
- Kui lugemine ei aita, siis peab kirjutama, sest tahad ju õppida kirjutamist.
- Aga kui kirjutamine ka ei aita?
- Kui lihtne ärakiri ei aita, siis tuleb hakata raskemaid kohti sõnades ära märkima... kriipsukestega ja ristikestega, see sunnib neid kohti täpsemalt vaatama ja

siis jäävad nad meelde.

- Mul oli korra õpilane, kes oli pärast algkooli aasta keskkoolis käinud ja oli kevadel õigekirjas ikka veel puudulik. Andsin talle suvetööks kirjutada ärakirja ja b, d, g-le kriipsukese alla teha ja p, t, k-le ristikese. Pärast seda suve polnud mul tema õigekirjaga enam tüli. Neli aastat hiljem kirjutas ta mulle, et esiti ta mulanud eneses ja mõelnud, et "mis need kriipsukesed ja ristikesed saavad aidata; aga näe aitasid". Nad pididki aitama, sest nii ta pidi neid tähele panema. Muidu ta oleks neist tähtedest üle libisenud.

- Ah siis ma peaksin ka hakkama neid kriipsukesi ja ristikesi tegema?

- Ma arvan küll, et see on kõige kergem viis. Mis vigu sa harilikult teed?

- Siin on mu kiri.

- Jah, vana asi! P, t, k ühe- või kahekordselt ja b, d, g. Siis pikad täishäälikud ja mõned valed vormid.

Soovitan sulgi teha selle poisi eeskujul ja toimetada järgmiselt: 1) Vaatad sõna raamatust, 2) loed tema ära häälega, nii et kõrv kuuleks, 3) kirjutad sõna paberile ilma kõrvale vaatamata ning katkestamata, 4) loed sõna veel korra üle ja võrdled, 5) märgid b, d, g kriipsukestega ja p, t, k ristikestega, 6) korruga harjutad ainult ühte ala, mitte mitut.

Teisel korral harjutad jälle pikki ja lühikesi täis- või kaashäälikuid märkides lühikesed kriipsukestega ja pikad ristikestega. Siin tuleb silmas pidada peamiselt esimese silbi täishäälikuid ja kaashäälikuid esimese ja teise silbi vahel (sisehäälikuid).

Vahete vahel lased kellelgi järele vaadata.

- Kui palju siis peab tegema neid harjutusi?

- Ega väga vähesest aita. Võta enesele ette iga nädala kohta kirjutada ütleme kolm lehekülge. Palu ema või isa järele vaadata, et sa ei unustaks. Kirja paranemine oleb muidugi, kui hea tähelepanija sa oled.

- Kas ei oleks kasulik teha etteütlusi?

- Mõned jah arvavad etteütlustest palju kasu ja kui

neid õieti teha, ongi nad väga head. Kui aga neid oskamatult teha, võivad nad ainult tuua meeolehärrmi ja vähe kasu. Üldse peab püüdma selle poole, et mitte kunagi ühtki sõna valesti kirjutada. Vigaselt kirjutatud sõna halvendab oskust ja vähendab julgust.

- Vahetevahel võid siiski etteütlosti kirjutada, et näeksid, kui palju oled edasi jõudnud.

- Aga kuidas oleks kirjanõiditega?

- Need oleksid küll kasulikud, seal tarvitad just oma sõnavara, aga neid oleks hea lasta kellelgi läbi vaadata. Hakka päevaraamatut kirjutama, see õpetab sind ka muidu ümbrust ja elu tähele panema.

- Peale selle loe eestikeelseid raamatuid niipalju kui vähegi saad. Lugemine aitab väga palju keeleoskusele kaasa.

- Õigete sõnavormide leidmiseks tarvita Õigekeelsuse sõnaraamatu abi. See raamat on sulle kasulik veel sellepolest, et tema alguses on kokkuvõtlikult ka meie õigekirja reeglid. Ma korra näitan sulle, kuidas seda raamatut kasutada.

- Kuna sul on vahest algul natuke raske kasutada kõiki neid reegleid sõnaraamatus, siis ma kirjutan nendest tähtsamad välja sulle. Sõnade kokkukirjutamise reegleid ma üldse ei puuduta, nendest kõneleme korra eraldi.

TÄHTSAMAD EESTI ÕIGEKIRJA REEGLID

1. Eesti sõnade algul me ei kirjuta b, d, g: nende asemel tarvitame p, t, k: pank, tants, kuld, kuid võõrsõnades kirjutame; ballett, daam, granaat.

2. Lausete alguses ja pärisnimedes tarvitame suurt algustähte: Maimu, Tartu, Emajõgi, Eesti (aga eesti keel, eestlane, ameeriklane), Tõde ja õigus, Vaba Eesti Sõna.

3. B, p; d, t; g, k; s ja h (helitud kaashäälikud) ei salli enese kõrval eesti sõnades b, d, g:d, vaid nõuavad p, t ja k:d: lapsed, peatselt, lasku, mähkima, siiski; aga leid^{id}sin (leid^{id}ma), vargsi (varga), tulebki (tuleb),

hoogsalt (hoogus), kingsepp (king), raudtee jne.

4. Kui häälik on esimeses vältes (lühike), kirjutame ta ühekordse tähega, teist ja kolmat välde (pikka) kirjutame kahekordse tähega: sama, saame, saama; kala, kallis, kallid.

Eraldi tähele panna:

a) B, d, g, teise välte kirjutame p, t, k:ga: lapi, patu, luku (mitte: lab-bi, pad-du, lug-gu).

b) Kui sõnades on kaks (või enam) täis- või kaashäälikut kõrvti, ei kirjutata neist ühtki kahekordselt: laulma (mitte lauulma), valmis (mitte vallmis), tallinlane (mitte tallinnlane).

c) Pika täishääliku või kaksiktäishääliku järel kirjutame kolmanda välte p, t ja k ühekordse tähega: kaup, liita, looka (mitte kauppa, liitta, lookka).

d) S kolmandas vältes moodustab erandi kaksiktäishääliku ja l, m, n, r järel ja kirjutatakse kahekordselt: poiss, kauss, pulss, simss, avanss, marss.

e) Liide -gi, -ki ei muuda eelnevat sõna: konngi, vallgi, lookki, telgki.

f) Pane tähele ühekordse tähega kirjutatavaid lühisõnu kolmandas vältes: ja, ju, ka, kus, mis, kes, on, noh, nah, ah, oh, aitäh ja lühendeid: mul (minul), sul, kel (kellel), mil (millel), sel (sellel), mus (minus), aus, tas, ses, tos, las, (lase). va (vana), mu (minu). (Mitmel neist on hoopis teine tähendus, kui neid kirjutada kahekordse tähega: kell, sell, jaa (jah), kuss, miss, onn jne).

Agu Õunapuu.

Kallis "Kiri-Kool",

Ma tänan Teid "Kiri-Kooli" vihikute eest. Nad jõudsid siia just jõululaupäeval. Ma sein jõuluke palju kingitust, aga kõige suuremat rõõmu tegi mulle "Kiri-Kool". Mul on sellest nii heameel.

Soovin Teile palju õnne!

Lillian. Pa. (7-a.)

KODUÕPETAJALE

Me lugeme "he 7-aastase lapse kirja "Kiri-Koolile". See lühike kirja sisu näitab, et mail on tegemist erka ja loomulikkude huvidega eesti lapsega. Me oleme saanud palju selliseid kirju, mille üle me kõik koos lastega võime tõelist rõõmu tunda.

Kuid oleme ka saanud vanemateit kirju, milles kurdetakse laste huvipuuduse üle emakeele vastu. Laps ei tunne huvi, on tuim, ei viitai, on laiak, ei taha õppida emakeelt.

Peab ütleva, et sel puhul on küll õige aeg lastud mõnda minna. Laps rahuldab oma loomulikkude lugemishuvi võõrkeelsete raamatute abil. Emakeele lugemise juures ta peab end pingutama, see teeb talle ebamegavusi ja ta ei taha.

Vanemad on trööstinud end, mind ja teisi sellega, et nad siiski pressivad oma tahte läbi ja laps peab emakeele ära õppima.

Selle hiljaks jäänud "pressimisega" peab olema väga ettevaatlik. Me võime küll viia hobuse jõele, aga ei saa teda sundida jooma. Üks pala selles vihikus lõpeb sõnadega:

"Me t a r v i t a m e k a v a l u s t ,
E t õ p p i m i n e o l e k s l u s t !"

Jah, ainult kavaleusa saame veel õigetele roobastele. Milline see kavaleus on? Me peame kõikide abinõudega niikaugemale püüdma last viia, et ta hakkeb huvi tundma asja vastu.

Palume, et laps meile ette loeks, mida me nii väga vajame ja kiidame teda selle eest. Teda ei tohi aga väitada. Kui ta järgmine kord loeb, teatame talle, et läheb juba paremini, palju paremini, kuigi see meie kannatust proovile paneb. Meil olgu sellega kannatust, kannatust ja veel kord kannatust! Täevas hoidiku meid tarvitama sõnu: Sa pead!

Viime asja niikaugemale, et laps tahab meile abiks olla, ta teeb seda heameelega. Üks näide tuhande hulgast: Ma pakisin "Kiri-Kooli" vihikuid postile viimiseks. Kahesaastane Tiit oli ninapidi nii ligidal, et ta tugevasti segas mind. "Tiit, tahad sa mind aidata?" - "Tahan!" - "Hakka sa mulle postmarke kätte andma!" Ja Tiit andis truult postmarke. "Küül sina aga aitad mind, Tiit!" - "Mina aitan kõiki!" See on skaudid vastus: Alati valmis! Seda ei pressite mingisuguse sunniga: "Sa pead!" See on sisemine tahtmine aidata ja valmis olla, mis on omane igale tervele ja normaalsele lapsele. See on ka ainuke tee, kuidas võime asuda emakeele harrastamisele. Kui peaks tekkima raskusi, palun minu poole pöörduks kirjakeseaga. Ma olen - alati valmis!

Selle vihiku lk. 10. ja 11. toodud Vabariigi aastapäeva pühendustel "Võitlen koduma vabaatamise eest!" on oma ajalugu, mis algab "KAS TUNNET MAAD...?" nr. 46 viimasel leheküljel. Kellel see sissejuhatus puudub, lugegu pühenduse ridade esimesed tähed "levalt alla" - siis on see ajalugu osaltki selge.

Kujutage ette, millist vaeva nägid autorid, kui nad sisu kavandasid ja ometi välistest vormist pidid kinni pidama. Nad on andnud olukorras tbeetruu pildi ja lõpetavad mõlemad optimistidena.

Suur ja südamlük aitums, Tibu ja Mart!

Neid pühendusi võib mõlemad Vabariigi aastapäeva samal aktusel ette kanda. Nad tulevad noorte südamest ja laevad tee meie kõikide südamesse.

Ants Roos.

Väljaandja: Eesti Rahvuskomitee Ühadrükides.

Toimetaja: mag. Ants Roos.

Foto-afektirik: P. Kõvik.

Printed in U. S. A.